

Om avlen bag Gosforth kullet

Alan Mattison fra kennel Chaser skriver:

I min søgen efter det bedste, kikker jeg efter så gennemført afstamning som overhovedet muligt, vel vidende at både 2. og 3. led tilbage i stamtavlen er lige så vigtig som forældrene. Jeg har i mange år oplevet, at det er netop disse hunde, som leverer varen! Det bedste avler det bedste.

Resultatet kan ses i mine hvalpekøberes markprøveresultater. I princippet, hvis man anerkender at FTCH titler er det absolut top af springer avl, kan man udelukkende gå efter begge forældres FTCH status og helst alle, eller i hvertfald bedsteforældrene også. FTCH titlen kan være misvisende hvis ikke man har en dybde og fyldstgørende kendskab til de enkelte hundes baggrund.

Derfor var titlen ikke nok i sig selv. Var der flere FTCH's i samme kuld, måske mesterskabsvindere og ikke mindst, hvad har forældrene avlet videre i form af markprøveresultater? Med disse mange principper og kriterier som baggrund for min søgen efter optimale Springere, fik jeg nys om en tæve med enestående afstamning som samtidig opfyldte samtlige af mine krav.

En skyttekammerat i Scotland havde en bekendt, som ejede tæven og han ville ikke sælge hende til de 'kendte' i UK og slet ikke til en udlænding! Da jeg kommer fra Newcastle var handlen hurtigt i hus. Det viste sig imidlertid at Niels Egelund Faddersbøll faktisk havde dømt hende i Scotland, hvor hun aldrig havde opnået en placering, ikke engang i Åben Klasse. Hendes navn var Craighaar Kate. Da jeg fik hende, gik det hurtigt op for mig at hun var som Damian Kelly ofte beskrev som 'a hardgoing softie'. Hårdtgående men blød.

Hun knaldede og prellede, men havde stil! En blød hund som samtidig virkelig ville jage er en pædagogisk udfordring, men til min store forbavselse gik træningen forholdsvis let og ubesværet. På hendes første markprøve, knallede hun og endda mens hund havde line på blandt tilskuerne. Det var sidste gang hund gjorde det.

Derefter blev hun hurtigt DK FTCH og vandt 4 1. vindere i træk. Med titlen i stambogen skulle hun parres med den bedst mulige hanhund. For mig var der kun tale om en tur til UK til en han, som var knap så blød, havde resultaterne og afstamningen og hvis gener slår igennem. Ydermere, da en del prøve entusiaster havde ønsket en hvalp efter Kate, var der stor forventning til mig som opdrætter.

Kate's søskende havde præsteret det helt urolige, hendes søster Carisma vandt det Irske mesterskab og var nr 2 to gange i Engelske mesterskab. Kate var den 5. FTCH fra kombinationen FTCH Kettlestang Comet og mesterskabsvinderen FTCH Moonreed Amy. Comet havde avlet en mesterskabsvinder, en bror var FTCH og fra til det tidspunkt 14 FTCH's. Amy's far FTCH Kenine Robb of Rytex var far til 6 mesterskabsvindere og mere end 30 FTCH's. Efter mange timers søgen faldt mit valg mesterskabsvinderen FTCH Stedrock Sker.

Bortset fra at han selv var mesterskabsvinder, havde han også 2 FTCH kuld søskende, var far til en mesterskabsvinder og ikke mindst – hans far var enestående både i præstationen og avl. FTCH Clargurgh Art havde 3 FTCH kuld søskende og var fartil en engelsk og Irsk mesterskabsvinder. Da Kate skulle pares, havde jeg en aftale med Chris om, at jeg kom lige så snart, hun var klar. Hvordan ved man, hvornår tiden er inde?

Svaret er FTCH Toonarmy Tattoo af Chaser. En særdeles rutineret herre og når han nægtede at gå på hans daglige ture, men sad udenfor Kates hundegård, var det ikke til at tage fejl af. Dyr lægepapirerne var i orden og da Chris bor helt nede i det sydlige England, passede det med at køre til Frankrig og tage færgen til Dover, ca 3 timers kørsel og vi var hjemme hos Sker. Selve parringen gik lynhurtigt og regelmæssigt og jeg kørte direkte tilbage til Danmark med det samme. Hun fødte 10 hvalpe, hvoraf 9 var i live.

Kombinationen FTCH Craighaar Kate og FTCH Steadroc Sker skulle vise sig at give et enestående kuld i markprøvesammenhænge.